

UZASADNIENIE

do postanowienia z dnia 30 stycznia 2020r.

Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2020r. Sąd zabezpieczył roszczenie majątkowe niepieniężne wnioskodawcy (...) Spółka akcyjna w restrukturyzacji z siedzibą w B. przysługujące przeciwko uczestnikowi GT- (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o ustalenie nieistnienia prawa uczestnika do żądania wypłaty od podmiotu trzeciego (...) Bank (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. gwarancji bankowej nr (...) udzielonej dnia 9 września 2014r. z późniejszymi zmianami zabezpieczającej zapłatę należności z tytułu opłat wynikających z umowy najmu z dnia 29 sierpnia 2014r. zawartej pomiędzy wnioskodawcą a uczestnikiem za okres do dnia 8 stycznia 2020r. do łącznej kwoty 58.398,54 zł do dnia zakończenia postępowania restrukturyzacyjnego toczącego się wobec wnioskodawcy przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze pod sygnaturą akt V GRp 1/20 poprzez ustanowienie zakazu korzystania przez uczestnika z gwarancji bankowej w odniesieniu do należności za okres do dnia 8 stycznia 2020r. oraz ustanowienie zakazu wypłaty przez podmiot trzeci (...) Bank (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. kwoty z gwarancji bankowej w odniesieniu do należności za okres do dnia 8 stycznia 2020r. Zarazem Sąd wyznaczył wnioskodawcy termin dwóch tygodni na wniesienie powództwa przeciwko uczestnikowi.

Zgodnie z przepisem art. 730 § 1 k.p.c., w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. stanowi natomiast, iż udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Pojęcie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia wyjaśnia przepis art. 730¹ § 2 k.p.c., zgodnie z którym interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należało dojść do przekonania, że powód uprawdopodobnił istnienie roszczenia. Wnioskodawca bowiem przedłożył postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 9 stycznia 2020r. o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego wobec wnioskodawcy. Jak wynika z art. 252 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego (Dz.U.2091.243) od dnia otwarcia przyspieszonego postępowania układowego do dnia jego zakończenia albo uprawomocnienia się postanowienia o umorzeniu przyspieszonego postępowania układowego, spełnianie przez dłużnika albo zarządcę świadczeń wynikających z wierzytelności, które z mocy prawa są objęte układem, jest niedopuszczalne. Objęte układem są zaś wierzytelności wskazane w art. 150 ust. 1 ustawy, w tym wierzytelności osobiste powstałe przed dniem otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego. W przedmiotowej sprawie oznacza to, że wnioskodawca nie może spłacać długów powstałych do dnia 8 stycznia 2020r.

Jak wynika z dokumentów załączonych do akt sprawy strony łączy umowa najmu z dnia 29 sierpnia 2014r., na mocy której uczestnik wynajął wnioskodawcy nieruchomości. Na zabezpieczenie roszczeń uczestnika z tytułu umowy najmu wnioskodawca ustanowił nieodwoływalną i bezwarunkową gwarancję bankową w banku (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W.. Zgodnie z zawartą umową w przypadku zwłoki w zapłacie należności wynikających z umowy najmu przekraczającej 14 dni uczestnik może wystąpić do banku o pokrycie tych kwot z gwarancji bankowej bez zgody wnioskodawcy. Jak wynika z twierdzeń wnioskodawcy ma on wobec uczestnika zaległości płatnicze za okres sprzed 9 stycznia 2020r. Uczestnik może zatem domagać się wypłaty zaległych środków z gwarancji bankowej, co z kolei stałoby w sprzeczności z treścią przywołanego wyżej art. 252 ust. 1 Prawa restrukturyzacyjnego, który zakazuje spełniania świadczeń wynikających z wierzytelności, które z mocy prawa są objęte układem.

Wnioskodawca zdołał wykazać także istnienie drugiej przesłanki, czyli istnienia interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wnioskodawca uprawdopodobnił, że brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia. Jak bowiem wynika z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy przedmiotowa gwarancja jest nieodwoływalna i bezwarunkowa, uczestnik może domagać się jej uruchomienia bez

zgody wnioskodawcy. Zatem jeśli uczestnik dokona wypłaty środków z gwarancji bankowej, to ewentualne późniejsze orzeczenie sądowe ustalające nieistnienie prawa uczestnika do żądania wypłaty gwarancji stanie się bezprzedmiotowe.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał za zasadne udzielenie wnioskodawcy zabezpieczenia roszczenia poprzez ustanowienie zakazu korzystania przez uczestnika z gwarancji bankowej w odniesieniu do należności za okres do dnia 8 stycznia 2020r. oraz ustanowienie zakazu wypłaty przez podmiot trzeci (...) Bank (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. kwoty z gwarancji bankowej w odniesieniu do należności za okres do dnia 8 stycznia 2020r. Taki sposób zabezpieczenia zapewni uprawnionemu należyłą ochronę prawną, jednocześnie nie obciążając obowiązanego ponad potrzebę. Należy bowiem pamiętać, że zakaz ten odnosi się wyłącznie do wierzytelności uczestnika powstałych przed dniem 9 stycznia 2020r. Co do wierzytelności powstałych po tej dacie uczestnik może żądać ich wypłaty z gwarancji bankowej.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie na podstawie art. 730 § 1 i 2 k.p.c. i art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji.

W pkt 2 sentencji Sąd na podstawie art. 733 k.p.c. wyznaczył wnioskodawcy termin dwóch tygodni na wniesienie powództwa przeciwko uczestnikowi.

Sąd, pomimo wniosku wnioskodawcy, nie orzekł o kosztach postępowania zabezpieczającego, gdyż zgodnie z art. 745 § 1 k.p.c. o kosztach tych orzeka się w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.